

[Glistrup]

hver enkelt kommune over, hvor meget den får i øjeblikket, og så kan det selvfølgelig heller ikke være så livsafgørende at nå frem til en fuldstændig millimeterretfærdighed. Om en kommune, der i øjeblikket i form af ejendomsbeskatning af måske 42 ejendomme sammenlagt får 1,6 mill. kr., får sit bloktilskud revideret med 1,4 mill. kr. eller 1,9 mill. kr., kan ikke være livet om at gøre.

Derimod er det umådelig besværligt at få fastlagt, hvornår man skal vurdere en ejendom, og hvornår man ikke skal vurdere en ejendom. Hvis man havde hørt efter den manduktion, som skatteministeren gav i, hvilke ejendomme der overhovedet ikke skal vurderes, og hvilke af de vurderede ejendomme der helt eller delvis er fritaget for at svare normal ejendomsskat, ville man med rædsel indse, at hele dette makværk skal vi se at holde op med. Og da man åbenbart ikke, før man fik afleveret sine ordførertaler, havde lyttet til denne gennemgang fra skatteministerens side, vil jeg anbefale det nævnte bilag i skatteudvalget til nærmere selvstudium derhjemme.

Nu fik hr. Egon Jensen fastslået, at han ikke er så venlig en mand som sin partifælle skatteministeren, og det må jeg jo så tage til efterretning. Så kan vi selvfølgelig hver for sig finde ud af, på hvilken skala vi vil behandle venlighederne, bare vi får hr. Egon Jensen placeret under skatteministeren.

Men jeg vil da gerne efter at have hørt skatteministerens indlæg i denne sag sige, at der i allerhøjeste grad er behov for at få en udvalgsbehandling netop for at finde frem til den nærmere undersøgelse, som skatteministeren sagde der var grund til at underkaste disse regler, som jo stammer fra en helt anden tid, hvor vurderingsmandsarbejdskraft ikke spillede nogen særlig rolle, og hvor samfundet ikke var nær så kompliceret, som det er nu. Jeg er sikker på, at en sådan behandling vil føre til, at skatteministerens indvending mod forslaget, for så vidt angår at det skulle føre til afgrænsningsvanskeligheder, ganske og aldeles vil fordufte. Netop når man knytter det til det enkelte kriterium, om stat, amt eller kommune ejer den pågældende ejendom, har man ikke de afgrænsningsvanskeligheder, som en hvilken som helst anden ordning vil indebære, herunder også at man giver sig til at vurdere forskelligt, alt efter om de anvendes til, som skatteministeren

sagde, skovbrug, landbrug eller udlejning. Der er ikke nogen som helst grund til, at man skal tage pengene fra den ene kasse og give dem til den anden. Og det samme gælder det eksempel, som hr. Bernhard Baunsgaard fremdrog om den offentlige ejendom, der vel kunne klare at betale 1.800 kr. Ja, det er meget let at klare et hvilket som helst beløb i ejendomsskatter for offentlige myndigheder, hvad enten det er 1.800 kr. eller 1.800 mia kr., for det er jo til syvende og sidst bare en overflytning mellem to kasser inden for det offentlige. Men selve det at bruge arbejdskraft til først at fastslå beskatningsgrundlaget ved at gå i gang med en vurdering, derefter få udskrevet selve beskatningsregningen, derefter sørge for, at den bliver betalt, derefter at den bliver regnskabs- og bogholderiført, og at der derefter bliver revideret, er simpelt hen en gold og meningsløs måde at anvende menneskelig arbejdskraft på. Vi skal til at indrette os på at anvende den menneskelige arbejdskraft på en helt anden måde end den, som udstråler af de arkaiske regler, vi her taler om. I og for sig var det eneste saglige argument, som blev fremført mod forslaget, det, som hr. Anders Poulsen nævnte i forbifarten, hvor han talte om, at det vil gøre det lidt besværligere at føre en helt nøjagtig statistik, når disse ejendomme udgår af oplysningen om, hvad de samlede ejendoms- og grundværdier er her i landet. Men for det første er statistik ikke noget, som man i den grad skal ligge på maven for at få absolut, præcist og korrekt ud i alle detaljer. Statistik er i sig selv blot et hjælpemiddel, og den vil ikke blive væsentlig dårligere som hjælpemiddel, fordi man ikke har de offentlige ejendomme med. Men det tør nok siges, at de fordele, man opnår ved det, vil være noget kolossalt meget betydeligere.

Derimod var der ikke hold i hr. Gammelgaards indvending, at kommunerne har brug for at få ejendomsskat af f.eks. statslige ejendomme, fordi kommunerne måske skal anlægge veje eller andre ting. Det er da helt i orden, kommunerne skal anlægge veje eller andre ting, men hvorfor i alverden den i øvrigt tocifrede, milliardstore byrdefordeling mellem stat og kommune, som indeholder alskens bloktilskud af alverdens arter, ikke skulle kunne klare den opgave, i stedet for at man bruger en detail-måden og siger, at hvis